

dre Rys' end det, hvori han maaskee ellers vilde blive seet, og vil det ikke paa den anden Side føre til, at den simple, uerfarne Mand, der ikke forstaaer at tale med en saadan høi Embedsmand, som med al den Dygtighed og aandelige Udstyrelse, vi maae formode, han er i Bestibelse af, udfritter den Anklagede med sine Spørgsmaal, ikke vil besvare dem paa en helbig Maade, vil han ikke let frygte, og det med Grund, for at komme tilfört med sine Svar, vil han ikke, enten af Forlegenhed eller Vanfælgelighed i at udtrykke sig eller maaskee af Frygt for at fornærme den, der spørger ham, kunne komme til at staae i et mindre helbigt Rys for de Gedsforne, end Tilfældet vilde være, naar han kunde tie? Jeg frygter tillige for, at der, naar den Anklagede indlader sig paa en Besvarelse af alle disse Spørgsmaal, vil opstaae ligesom en Rappeskrid mellem Anklagede og Spørgeren, om hvem der skal staae sig bedst i denne Proces. Nei, lad det blive ved, at der gives den Anklagede Leilighed til at høre sig, og lad saa iøvrigt Vidnerne og alle Sagens Omstændigheder alene være det, hvorefter de Gedsforne skulle kjende over, om Manden er skyldig eller ikke skyldig. Jeg har hørt sige af en Retsklærd i England, der i vore Dage er ligesaa berømt og maaskee endnu mere berømt end Bentham, som blev citeret forleden Dag af den ærede Rigsdagsmand for Præsts Amts 6te Valgkreds (S. Hage), at det Øberste, man i denne Henseende kunde gaae til — han havde endog en Deel Tvivl, om det vilde være rigtigt — var at spørge den Anklagede, hvorvidt han vilde examineres eller ikke, saaledes at han vidste, at naar han indlob sig derpaa, vilde han ogsaa blive krydsexamineret. Med Hensyn hertil gjælder imidlertid den Indvending, som jeg tidligere tillod mig at nævne, at det er den siffige, den listige Forbryder, som vil indlade sig derpaa, og den simple, uerfarne, keiteede Mand, som vil komme tilfört, og dersom han siger: Nei, jeg vil ikke indlade mig paa en saadan Examination, saa kaster det tillige, som jeg før nævnte, en vis Skygge paa ham, som han ikke bør være udfat for.

Der er et andet Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket jeg vist heller ikke har mange af de ærede Herrere med mig, det nemlig, om der

skal være Genstemmighed tilstede hos Jurien, eller om det er tilstrækkeligt, at de fleste Medlemmer af den ere enige. Jeg helder til den første Anskuelse og skal tillade mig at sige et Par Ord i denne Anledning. Jeg vil ikke paa nogen Maade gaae saavidt, som man er gaaet i England, og endnu mindre saavidt, som man kunde gaae, idet det vistnok er de ærede Herrere bekendt, at de Gedsforne skulle blive sammen saalænge, indtil de blive enige og bringe et Skyldig eller Ikke-Skyldig, blive sammen saalænge uden Mad, Drikke eller Lid, indtil endelig en Læge erklærer, at en eller anden af dem har sit Liv i Fare ved at blive længere der tilstede, saa slipper man dem ud. Endnu mindre vil jeg tilraade, at Dommeren efter at de have været holdte saalænge sammen, som man kan holde dem i Live, og han imidlertid er bleven særbdig med de andre Sager i Krebsen og derfor forlægger sin Residents til den næste Kreds, kan læse dem paa en aaben Vogn og lade dem kjøre bag efter sig, indtil de blive enige; saavidt mener jeg ikke man skal gaae, men det forekommer mig, at man skal lade dem blive enige, at man skal lade dem sidde i saa lang Tid, som man maatte finde det passende at holde dem sammen, for at forsøge, om de kunne blive enige — naturligtvis skulde man give dem Spise og Drikke — og hvorfor vil jeg hellere have, at man skal have fuldstændig Enighed, end at et vist Antal skal være enigt? Hovedsagelig fordi jeg troer, at enhver vigtig Sag vil trænge til en saa gjennemgaaende og omhyggelig Forhandling, Afveielse og Undersøgelse af alle 12 Medlemmer, at man ikke vil opnaae dette ved at sige, at naar 8 af de 12 ere enige, saa er Sagen afgjort, thi de 8 ville hurtig komme til denne Afgjørelse. Jeg er vis paa, at dersom man nu skulde indføre Gedsborneretten i Skotland, saa var der ikke mange tænksomme Mænd der, som vilde vedtage det, der nu bestaaer, nemlig at 8 af 15 skulle kunne afgjøre en Anklagets Skjæbne. Der er vist mangfoldige vægtige Stemmer for at faae dette forandret, men den Vedholdenhed, hvormed man i det britiske Rige beholder alle den Slags Indretninger, har gjort, at der endnu ikke er kommet nogen Reform deri. Det blev sagt af det ærede Medlem for